

AR PĪLĒNU PIE TAUTIEŠIEM

AUGUSTDORFAS TEĀTRIS DEVIES TURNEJĀ

Augustdorfas drāmatiskā kopa, kas Vācijas latviešiem jau labi pazīstama no agrāko gadu izrādēm dažādos mūsu apmešanās centros, saņēmusi Rietumvācijas valdības Bēgļu ministrijas pabalstu 1000 DM apmērā, kas kopai devis iespēju doties jaunā izrādes turnejā. Ansamblis iestudējis N. Richtera lugu Pīlēns, kura pirmizrāde notika 15. jūnijā Augustdorfā. Izrādes notika arī Hanoverā un Bīlefeldā, bet Kaizerslauternā kopa viesosies 5. jūlijā, Manhelmā 6. un Vircburgā 7. jūlijā.

Augustdorfas novietnes drāmatiskā kopa uzsāka darbību 1953. g. vasarā bij. Latgales teātra režisora Ed. Podisa vadībā un aktieru M. Zīles, J. Zaļkalna un citu līdzdarbībā uz toreizējās komitejas priekšsēdes A. Vētras ierosinājumu. Aizgādību uzņēmās novietnes komiteja un DV vietējā nodaļa, kuru paspārnē kopa darbojas līdz šai dienai, notecējušajā laikā pagūdamā iestudēt četrus uzvedumus: M. Dišleres Ozolnieka meita, H. Raudzeps Mārtiņciems, M. Zīles Atvasara un Brigaderes Raudupiete. Visi minētie uzvedumi, izņemot Zīles atvasaru, iestudēti E. Podisa režijā, viņam arī līdzspēlējot. Pavisam notikušas 28 izrādes (Augustdorfā, Bīlefeldā, Oldenburgā, Farelē, Firsēnē, Vesthofenā, Kaizerslauternā, Hanoverā un Vircburgā).

Augustdorfas kopa vienmēr bijis gaidīts viesis tautiešu novietnēs, ko pierāda labā atsaucība un pilnās zāles. Izrāžu apmeklētāju caurmēra skaitu var vērtēt uz apm. 250. Viskuplākais tas ir bijis Kaizerslauternā ar 450, bet vismazākais Hanoverā ar 180 apmeklētājiem. Ansambļa spēki — no kuriem E. Podiss min skatuves dēļus jau 40 gadus, M. Zīle pāri par 20 un J. Zaļkalns pāri par 25 gadiem; — ir entuziasti, kas šim darbam ziedo visu savu brīvo laiku un arī līdzekļus, bet

darba rezultātā kā atzinību saņem tikai skatītāju aplausus. Tas ir arī ir šo ideālistu gandarījums — katras lugas iestudējums prasa vismaz 25—30 mēģinājumus un 2—3 ģenerālmēģinājumus, kas, sākoties vakarā pēc ikdienas darba, bieži ieilgst pāri pusnaktij. No kopas aktīvākajiem spēkiem atzīmējami arī vēl J. Bernšteins, H. Cināte, E. Pauliņa, E. Hāznere, A. Šternbergs un citi, arī pulciņš jauniešu, bet kā visjaunākais kopas entuziasts minams Vilnis Zaļkalns, kas grib staigāt tēva pēdās.

Ansamblis visu laiku lietojis bij. Mērbekas teātra vecās drapērijas un skatuves ietēpa fragmentus, jo līdzekļu trūkuma dēļ neko jaunu nebija iespējams iegādāt, atskaitot pašu aktieru katrai izrādei sagatavotās rekvizītes un tērpus. Ienākumi no iejējas maksām tikko seguši ceļa izdevumus, un nekādi lielāki pabalsti vai ziedojumi nebija saņemti, izņemot māšīnu no Luterāņu federācijas un atbalstu vienam braucienam no DV Rietumvācijas valdes. Minētais Bonnas valdības atbalsts 1000 DM apmērā dod iespēju atjaunot skatuves inventāru, un jauniestudētais N. Richtera Pīlēns parādīsies prožektoru gaismā modernās drapērijās un jaunā skatuviskā

ietērpā. Šis pabalsts arī dos ansamblim pirmo reizi iespēju ierasties ne vien devīnās līdzsīnējās izrāžu vietās, bet arī visur citur, kur vien tautieši tos aicinās.

Varbūt nākotnē, kad Zilais putns būs uzsācis savus lidojumus, ansamblis spēš apmeklēt tautiešus viņu novietnēs jo biežāk.

V.L.